

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2007 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-167/07)

(2007/C 117/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 41/2007 ⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe, w zakresie, w jakim nie przyznaje kwoty dla floty hiszpańskiej na wodach wspólnotowych Morza Północnego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) *Naruszenie zakazu dyskryminacji*

Królestwo Hiszpanii uważa, że zaskarżone rozporządzenie narusza zakaz dyskryminacji w zakresie, w jakim nie przyznaje Hiszpanii kwot połowowych na wodach wspólnotowych Morza Północnego, ponieważ po upływie okresu przejściowego przewidzianego w akcie o przystąpieniu pozostałym państwom członkowskim przyznaje się prawo dostępu do tych wód i ich zasobów, podczas gdy królestwu Hiszpanii przyznaje się jedynie prawo dostępu do tych wód.

2) *Błędna wykładnia Aktu o przystąpieniu Hiszpanii*

Akt o przystąpieniu regulując okres przejściowy dla Hiszpanii nie wprowadza rozróżnienia pomiędzy dostępem do wód i dostępem do zasobów. Ponadto postanowienia aktu powinny być interpretowane zgodnie z jego kontekstem i celem.

3) *Naruszenie art. 20 ust. 2 rozporządzenia 2371/2002 ⁽²⁾:*

Powołany przepis został naruszony poprzez nieprzyznanie Hiszpanii kwot połowowych stanowiących nowe możliwości połowowe, które zostały rozdysponowane po raz pierwszy po upływie okresu przejściowego przewidzianego w akcie o przystąpieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 15, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358, str. 59).

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez tribunal de grande instance de Nanterre (Francja) w dniu 2 kwietnia 2007 r. — 1. S.A. SAFBA przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 2. S.A. Sucrieries et Raffineries d'Erstein przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 3. SA Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 4. SA Sucrierie de Bourgogne przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 5. Sucrierie Bourdon przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 6. S.A. des Sucrieries du Marquenterre przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 7. Cristal Union przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 8. S.A. Lesaffre Frères przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 9. Société Vermendoise Industries przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 10. S.A. Sucrieries de Toury et Usines annexes przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects oraz Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Sprawa C-175/07)

(Sprawa C-176/07)

(Sprawa C-177/07)

(Sprawa C-178/07)

(Sprawa C-179/07)

(Sprawa C-180/07)

(Sprawa C-181/07)

(Sprawa C-182/07)

(Sprawa C-183/07)

(Sprawa C-184/07)

(2007/C 117/32)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Nanterre

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: S.A. SAFBA (C-175/07), S.A. Sucrieries et Raffineries d'Erstein (C-176/07), SA Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils (C-177/07), SA Sucrierie de Bourgogne (C-178/07), Sucrierie Bourdon (C-179/07), S.A. des Sucrieries du Marquenterre (C-180/07), Cristal Union (C-181/07), S.A. Lesaffre Frères (C-182/07), Société Vermendoise Industries (C-183/07), S.A. Sucrieries de Toury et Usines annexes (C-184/07)

Strona pozwana: Directeur général des douanes et droits indirects et Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Pytania prejudycjalne

1. Czy rozporządzenie Komisji nr 314/2002 ⁽¹⁾ jest nieważne z powodu naruszenia art. 15 rozporządzenia rady nr 1260/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽²⁾ oraz zasady proporcjonalności, w związku z tym że nie przewiduje wyłączenia, przy obliczaniu nadwyżki przeznaczonej do wywozu ilości cukru zawartej w produktach przetworzonych wyeksportowanych bez wypłaty refundacji wywozowych?
2. W razie odpowiedzi przeczącej na to pytanie:

Czy rozporządzenie nr 1686/2005 ⁽³⁾ jest nieważne z powodu naruszenia rozporządzenia Komisji nr 314/2002, art. 15 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 oraz zasady równości i proporcjonalności, w związku z tym że określa opłatę produkcyjną od cukru obliczoną na podstawie „średniej straty” na tonę eksportu, nie uwzględniającej ilości wyeksportowanych bez refundacji, podczas gdy ilości te są wliczane do sumy przyjętej w celu obliczania całkowitej straty do sfinansowania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 50, str. 40).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005 (Dz.U. L 271, str. 12).

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-192/07)

(2007/C 117/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durande i W. Bogensberger, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia

22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy 2003/86/WE upłynął w dniu 3 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, str. 12.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-199/07)

(2007/C 117/34)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia oraz D. Kukovec)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wprowadzając de facto dodatkowe kryterium automatycznego wykluczenia, odmienne od kryteriów wyraźnie przewidzianych w art. 31 ust. 2 dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji ⁽¹⁾, ze szkodą dla zagranicznych biur analiz jak też nie dokonując rozróżnienia w spornym konkursie między kryteriami wyboru jakościowego i kryteriami udzielenia zamówienia, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które wynikają z przepisów wspólnotowych w zakresie zamówień publicznych, a w szczególności z art. 4 ust. 2, art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 34 ust. 1 lit. a) dyrektywy 93/38/EWG, w świetle wykładni Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jak też z zasady wzajemnego uznawania kwalifikacji obowiązującej w prawie wspólnotowym w zakresie zamówień publicznych oraz z art. 12 i 49 WE;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.